

Lakiosasto

28.2.2002

Työeläkelaitoksille

I VUODEN SÄÄNTÖÄ KOSKEVA LAINSÄÄDÄNTÖ ON VAHVISTETTU**II VAMMAISTEN JA VAJAAKUNTOISTEN TYÖLLISTYMISTÄ EDISTÄVÄ LAINSÄÄDÄNTÖ ON VAHVISTETTU**

1

VUODEN SÄÄNTÖÄ KOSKEVA LAINSÄÄDÄNTÖ ON VAHVISTETTU

Ns. vuoden sääntöä koskevat lakimuutokset vahvistettu hallituksen esityksen mukaisesti. Lakimuutokset tulevat voimaan 1.3.2002.

Asiaa koskevasta hallituksen esityksestä (HE 251/2001) ja vuoden säännön soveltamisesta on kerrottu aiemmin yleiskirjeessä A 7/2002. Työsuhteen palkattomista keskeytyksistä on kerrottu myös yleiskirjeessä A 16/92.

Vahvistetut lakitekstit (147/2002-151/2002) ovat yleiskirjeen liitteinä.

2

VAMMAISTEN JA VAJAAKUNTOISTEN TYÖLLISTYMISEN EDISTÄMINEN

Vammaisten ja vajaakuntoisten työllistymisen edistämistä koskevat lakimuutokset on vahvistettu. Asiaa koskevasta hallituksen esityksestä (HE 169/2001) on kerrottu aiemmin yleiskirjeessä A 21/2001. Lakimuutokset tulevat voimaan 1.4.2002.

Eduskuntakäsittelyssä ehdotetun kansaneläkelain 22 §:n viidennen momentin sanamuotoa selkeytettiin. Vahvistetussa viidennessä momentissa todetaan, että lepäämässä olevaa eläkettä ryhdytään maksamaan uudelleen edellyttäen, että työnteko on lakannut tai ansiotulot ovat vähentyneet siten, että ne jäävät alle neljännessä momentissa säädetyn tuloajan.

Kuntoutusrahalain ja sairausvakuutuslain muutokset on hyväksytty muuttamattomina.

Vahvistetut lakitekstit (70/2002 ja 72-73/2002) ovat yleiskirjeen liitteinä.

Lakiosasto

28.2.2002

3
SÄÄDÖSTEKSTIT JA HALLITUKSEN ESITYKSET

Yleiskirjeessä mainitut vahvistetut lakitekstit ovat kirjeen liitteinä. Lakitekstejä ja hallituksen esityksiä voi tilata sekä suomen- että ruotsinkielisenä Oy Edita Ab:sta, puhelin (09) 5660 566. Lakitekstit löytyvät internetistä osoitteesta www.finlex.fi ja hallituksen esitykset osoitteesta www.eduskunta.fi

ELÄKETURVAKESKUS

Helena Tapio

Riitta Korpiluoma

N:o 147

Laki

työntekijäin eläkelain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/1961) 2 § ja 10 a §:n 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat 2 § laeissa 707/1965, 257/1981, 607/1984, 559/1993, 1482/1995 sekä 1057/1997 ja 10 a §:n 3 momentti mainitussa laissa 559/1993, sekä *lisätään* lakiin uusi 1 d §, seuraavasti:

1 d §

Työsuhteessa olevana pidetään myös johtavassa asemassa olevaa osakeyhtiön toimihenkilöä tai muussa yhteisössä johtavassa asemassa olevaa henkilöä, ei kuitenkaan,

1) jos johtavassa asemassa oleva osakeyhtiön toimihenkilö joko yksin tai yhdessä perheenjäsentensä kanssa omistaa enemmän kuin puolet yhtiön osakepääomasta;

2) jos 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden omistamien osakkeiden äänimäärä on enemmän kuin puolet kaikkien osakkeiden äänimäärästä;

3) jos muussa yhteisössä johtavassa asemassa olevalla henkilöllä on katsottava olevan yhteisössä sanottua vastaava määräämisvalta.

Avoimen yhtiön yhtiömiestä tai muun yhteisön sellaista osakasta, joka on henkilökohtaisesti vastuussa yhteisön sitoumuksista, ei pidetä tätä lakia sovellettaessa työsuhteessa olevana.

2 §

Työsuhteen ei katsota keskeytyneen yrityksen omistajan tai haltijan vaihtumisen johdosta.

HE 251/2001
StVM 1/2002
EV 2/2002

Työsuhteen katsotaan tätä lakia sovellettaessa päättyneen sen päivän lopussa, jolta sen perusteella viimeksi maksettiin palkkaa ennen työsuhteen katkeamista taikka 4 §:n 3 momentissa tarkoitettua työkyvyttömyyden tai 4 e §:ssä tarkoitettua yksilöllisen varhaiseläkkeen alkamista. Jos työsuhteen jatkuessa työnteko ja palkanmaksu ovat yhdenjaksoisesti keskeytyneinä enintään vuoden ajan, työsuhteen katsotaan tätä lakia sovellettaessa jatkuneen yhdenjaksoisesti. Jos työnteko ja palkanmaksu ovat keskeytyneinä yhdenjaksoisesti kuitenkin yli vuoden ajan, työsuhteen katsotaan päättyneen sen päivän lopussa, jolta työntekijälle on viimeksi maksettu eläkepalkkaan 7 e §:n mukaisesti luettavia erinä mainitun vuoden kuluessa työnteon ja palkanmaksun keskeytymisestä.

Jos työntekijä jatkaa työntekoa sen jälkeen, kun työsuhde on päättynyt 2 momentin perusteella, katsotaan hänen olevan uudessa tämän lain piiriin kuuluvassa työsuhteessa. Niin ikään katsotaan työntekijän, joka saa 4 f §:ssä tarkoitettua osa-aikaeläkettä, olevan uudessa tämän lain piiriin kuuluvassa työsuhteessa hänen jatkaessaan työntekoa osa-aikatyössä.

Jos työntekijän työansio on työsuhteen vielä jatkuessa vähintään kuutena viimeksi kuluneena kalenterikuukautena kunakin ollut 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa mainittua rajamäärää pienempi, työnantaja voi ilmoittaa tämän lain alaisen työsuhteen myös päättyneeksi aikaisintaan kuitenkin kuudennen kalenterikuukauden lopussa. Aikaa, jona työntekijä on asevelvollisena suorittanut palvelusta vakinaisessa väessä, ei myöskään lueta työsuhteen jatkumisaikaan.

Jos työntekijän säännöllisenä pidettävä työaika tämän lain alaisessa, vähintään kolme vuotta jatkuneessa työsuhteessa muuttuu muissa kuin 2—4 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa ja hänen palkkansa samalla alenee vähintään yhdellä neljänneksellä tai nousee vähintään yhdellä kolmanneksella eikä työajan muutosta ole tarkoitettu tilapäiseksi, katsotaan työntekijän muutoksen jälkeen olevan uudessa työsuhteessa, jollei 7 d §:stä muuta johdu. Uuden työsuhteen katsotaan tällöin alkaneen sitä kuukautta lähinnä seuraavan kuukauden alusta, jonka aikana muutokset työajassa on tapahtunut. Työsuhteen ei

kuitenkaan katsota välillä päättyneen, jos edellisessä virkkeessä tarkoitettua uuden työsuhteen alkamisesta ei eläketapahtuman satua ole kulunut kahta vuotta.

Mitä edellä 5 momentissa säädetään, sovelletaan muiden edellytysten täytyessä myös silloin, kun muutos työajassa on tapahtunut asteittain, jos työntekijän tai työnantajan ilmoituksen johdosta tulee selvitettyksi, että palkka on alentunut tai noussut sanotussa momentissa tarkoitettua määrin enintään kolmen vuoden kuluessa ensimmäisestä muutoksesta lukien. Vertailtaessa eri ajankohtien työansioita ne on tarkistettava 9 §:n mukaisesti. Sovellettaessa 5 momentin toista virkettä katsotaan työajan muutoksen tapahtuneen silloin, kun työaika ensimmäisen kerran muuttui.

Työsuhde, joka on jatkunut vähintään kymmenen vuotta sen vuoden loppuun mennessä, jonka aikana työntekijä on täyttänyt 54 vuoden iän, päätetään sanotun vuoden lopussa. Jollei työsuhde ole edellä mainittuna ajankohtana jatkunut kymmentä vuotta, se päätetään sen vuoden lopussa, jona kymmenen vuotta täyttyy. Työsuhdetta ei kuitenkaan päätetä enää sen vuoden jälkeen, jonka aikana työntekijä täyttää 62 vuotta. Työntekijän jatkaessa työntekoaan hänen katsotaan olevan uudessa työsuhteessa. Työsuhteen ei kuitenkaan katsota päättyneen, jos työntekijän palkka on tässä työsuhteessa alentunut sellaisen poikkeuksellisen syyn johdosta, joka on ilmaantunut ennen työsuhteen tässä momentissa tarkoitettua päättymistä, ja jos 7 d §:n soveltamisen edellytykset tällöin täyttyvät.

Sen estämättä, mitä 5—7 momentissa säädetään työsuhteen päättymisestä, katsotaan työsuhteen jatkuneen yhdenjaksoisena 8 §:n 3 momentissa tarkoitettua vuoden aikaa laskettaessa sekä 4 §:n 4 momenttia ja 12 §:ää sovellettaessa.

10 a §

Asianomaisen työntekijän tai työnantajan hakemuksesta on eläkelaitoksen annettava päätös siitä, onko työsuhteeseen sovellettava 2 §:n 5 tai 6 momenttia ja myönteisessä tapauksessa vahvistettava näin päättyneestä työsuhteesta muodostuva vastainen eläkeoikeus.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2002. suhteisiin, joissa työnteko ja palkanmaksu ovat keskeytyneet tämän lain tultua voimaan.

Lain 2 §:n 2 momenttia sovelletaan työ-

Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 148

L a k i

maatalousyrittäjien eläkelain 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969)
1 §:n 2 momentin 6 kohta, sellaisena kuin se on laissa 1282/2001, seuraavasti:

1 §

Maatalousyrittäjällä tarkoitetaan

6) henkilöä, joka harjoittaa 1, 2 tai 3
kohdassa tarkoitettua toimintaa osakeyhtiön
lukuun edellyttäen, ettei häntä ole pidettävä

työntekijäin eläkelain (395/1961) 1 d §:n
mukaisesti työsuhteessa olevana.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maa-
liskuuta 2002.

Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 149

Laki**maatalousyrittäjien eläkelain 19 §:n väliaikaisesta muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan väliaikaisesti 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) 19 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 655/2000, seuraavasti:

19 §

Jollei tästä laista muuta johdu, soveltuvin osin on lisäksi voimassa, mitä työntekijäin eläkelain 2 §:n 2—3 momentissa, 3 a, 4, 4 a—4 h, 4 j—4 n §:ssä, 5 §:n 1 momentissa, 2 momentin 1 kohdassa, 3, 4 ja 6 momentissa, 5 a—5 c, 7 g, 7 h, 8, 8 a—8 g, 9, 9 a ja 10 c §:ssä, 11 §:n 2 ja 11 momentissa, 12 §:n

1 momentin 5 kohdassa sekä 14, 16, 17, 17 a, 17 b, 18, 19, 19 b—19 e, 20, 21, 21 a—21 e ja 22 §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2002 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2003.

Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2002

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 150

Laki**yrittäjien eläkelain 17 §:n väliaikaisesta muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan väliaikaisesti 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun yrittäjien eläkelain (468/1969) 17 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 656/2000, seuraavasti:

17 §

Jollei tästä laista muuta johdu, on soveltuvin osin lisäksi voimassa, mitä työntekijäin eläkelain 2 §:n 2—3 momentissa, 3 §:n 1 ja 2 momentissa, 3 a, 4, 4 a—4 h ja 4 j—4 n §:ssä, 5 §:n 1 momentissa, 2 momentin 1 kohdassa sekä 3, 4 ja 6 momentissa, 5 a—5 c, 7 g, 7 h, 8, 8 a—8 g, 9, 9 a, 10 ja 10 c §:ssä, 11 §:n 2 ja 11 momentissa, 12 §:n 1 momentin 5 kohdassa ja 4 momentissa sekä 14, 16,

17, 17 a—17 c, 18, 19, 19 b—19 e, 20, 21, 21 a—21 e ja 22 §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2002 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2003.

Tällä lailla kumotaan yrittäjien eläkelain 17 §:n väliaikaisesta muuttamisesta annettu laki (34/2002).

Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2002

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 151

Laki**merimieseläkelain 11 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 26 päivänä tammikuuta 1956 annetun merimieseläkelain (72/1956) 11 §, sellaisena kuin se on laeissa 1346/1990, 1595/1993 ja 1745/1995, seuraavasti:

11 §

Eläkkeeseen oikeuttavaksi palveluajaksi luetaan kunkin työsuhteen osalta erikseen aika työsuhteen alkamisesta työsuhteen päättymiseen. Eläkkeeseen oikeuttavaksi palveluajaksi muunnetaan, siten kuin eläkekassan päätöksellä tarkemmin määrätään, lisäksi aika, jonka perusteella vastikkeena tai muuna vastaavana suoritettava ylityökorvaus maksetaan työsuhteen päättyessä. Työsuhteen katsotaan tätä lakia sovellettaessa päättyneen sen päivän lopussa, jolta sen perusteella viimeksi maksettiin palkkaa ennen työsuhteen katkaisemista taikka 15 §:ssä tarkoitetun työkyvyttömyyden tai yksilöllisen varhaiseläkkeen alkamista. Jos työsuhteen jatkuessa työnteko ja palkanmaksu ovat yhdenjaksoisesti keskeytyneinä enintään vuoden ajan, työsuhteen katsotaan tätä lakia sovellettaessa jatkuneen yhdenjaksoisesti. Jos työnteko ja palkanmaksu ovat keskeytyneinä yhdenjaksoisesti kuitenkin yli vuoden ajan, työsuhteen katsotaan päättyneen sen päivän lopussa, jolta työntekijälle on viimeksi maksettu 16 a §:ssä tarkoitettuun eläkepalkkaan luettavia eriä mainitun vuoden kuluessa työntöön ja palkanmaksun keskeyttämisestä.

Jos työntekijä jatkaa työntekoa sen jälkeen, kun työsuhte on päättynyt 1 momentin perusteella, katsotaan hänen olevan uudessa tämän lain piiriin kuuluvassa työsuhteessa. Niin ikään katsotaan työntekijän, joka saa 14 b §:ssä tarkoitettua osa-aikaeläkettä, olevan uudessa tämän lain piiriin kuuluvassa työsuhteessa hänen jatkaessaan työntekoa osa-aikatyössä.

Työsuhteen ei 1 momenttia sovellettaessa katsota keskeytyneen yrityksen omistajan tai haltijan vaihtumisen johdosta.

Eläkettä määrättäessä katsotaan kaikkien työntekijän saman kalenterivuoden aikana olleiden sellaisten työsuhteiden, jotka kestävät alle viisitoista päivää, muodostavan yhden työsuhteen.

Aikaa, jona työntekijä on asevelvollisena suorittanut palvelusta vakinaisessa väessä, ei kuitenkaan lueta työsuhteen jatkumisaikaan.

Jos työkyvyttömyys on johtunut sellaisesta sairaudesta, viasta tai vammasta, joka henkilöllä oli työsuhteen alkaessa, ei sitä työssäoloaikaa, jonka alkamisesta työkyvyttömyyden alkamiseen ei ole kulunut vähintään yhtä vuotta, oteta huomioon työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä.

Työsuhde, joka on jatkunut vähintään kymmenen vuotta sen vuoden loppuun mennessä, jonka aikana työntekijä on täyttänyt 54 vuoden iän, päätetään sanotun vuoden lopussa. Jollei työsuhde ole edellä mainittuna ajankohtana jatkunut kymmentä vuotta, se päätetään sen vuoden lopussa, jona kymmenen vuotta täyttyy. Työsuhdetta ei kuitenkaan päätetä enää, jos aika työsuhteen päättymisestä 14 §:ssä säädettyyn eläkeikään voi muodostua kolmea vuotta lyhyemmäksi. Työntekijän jatkaessa työntekoaan hänen katsotaan olevan uudessa työsuhteessa. Työsuhteen ei kuitenkaan katsota päättyneen, jos työntekijän palkka on tässä työsuhteessa alentunut sellaisen poikkeuksellisen syyn johdosta, joka

on ilmaantunut ennen työsuhteen tässä momentissa tarkoitettua päättymistä, ja jos 16 d §:n soveltamisen edellytykset tällöin täyttyvät.

Sen estämättä, mitä 7 momentissa säädetään työsuhteen päättymisestä, katsotaan työsuhteen jatkuneen yhdenjaksoisena työntekijän eläkelain 8 §:n 3 momentissa tarkoitettua vuoden aikaa laskettaessa sekä 3 a §:ää ja 6 momenttia sovellettaessa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2002.

Lain 11 §:n 1 momenttia sovelletaan työsuhteisiin, joissa työnteko ja palkanmaksu ovat keskeytyneet tämän lain tultua voimaan.

Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 70

Laki**kansaneläkelain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 1 päivänä helmikuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain (347/1956) 20 §:n 1 momentin 2 kohdan a alakohta, 22 §:n 4 ja 5 momentti, 39 §:n 4 momentti sekä 77 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat 20 §:n 1 momentin 2 kohdan a alakohta, 22 §:n 4 ja 5 momentti ja 39 §:n 4 momentti laissa 837/1998 sekä 77 §:n 1 momentti laissa 1061/2001, seuraavasti:

20 §

Kansaneläkkeenä maksetaan:

2) työkyvyttömyyseläkettä:

a) työkyvyttömälle henkilölle, joka on 65 vuotta nuorempi, alle 20-vuotiaalle kuitenkin vain 39 §:n 4 momentissa säädetyin edellytyksin;

22 §

Jos eläkkeensaaja, jonka terveydentilassa ei ole tapahtunut olennaista muutosta ja joka saa 1 momentin mukaista toistaiseksi myönnettyä täysimääräistä työkyvyttömyyseläkettä, ryhtyy ansiotyöhön ja ansaitsee 588,66 euroa kuukaudessa tai sitä enemmän, hänelle ei makseta eläkettä työssäoloajalta, vaan se jätetään lepäämään. Täysimääräiseen työkyvyttömyyseläkkeeseen rinnastetaan eläke, jonka määrä poikkeaa täysimääräisen eläkkeen määrästä lain 25 b §:stä johtuvasta syystä. Henkilön saamia 26 §:ssä tarkoitettuja perhe- ja huoltoeläkkeitä ei oteta huomioon

ratkaistaessa, katsotaanko henkilön saavan sellaista täysimääräistä työkyvyttömyyseläkettä, joka voidaan jättää lepäämään. Eläke voidaan jättää lepäämään vähintään kuuden kuukauden ja enintään viiden vuoden ajaksi.

Työkyvyttömyyseläkkeen ollessa lepäävänä henkilöä ei pidetä eläkkeensaajana. Henkilölle, jonka eläke on jätetty lepäämään 4 momentissa säädetyllä tavalla, maksetaan lepäämistä vastaavalta ajalta, enintään kuitenkin 24 kuukaudelta vammaistukilain (124/1988) 2 §:n 3 momentissa mainittua vammaistukea. Lepäämässä olevaa eläkettä ryhdytään maksamaan uudelleen edellyttäen, että työnteko on lakannut tai ansiotulot ovat vähentyneet siten, että ne jäävät alle 4 momentissa säädetyin tulorajan. Jollei lepäävänä olevaa eläkettä ole eläkelaitokselle tehdyillä eläkelaitoksen pyytämällä ilmoituksella vaadittu maksettavaksi uudelleen viiden vuoden kuluessa siitä, kun eläke on jätetty lepäämään, katsotaan se ilman eri päätöstä lakanneeksi.

39 §

Alle 20-vuotiaan oikeus työkyvyttömyyseläkkeeseen alkaa aikaisintaan sen kuukauden alusta, jota edeltävän kuukauden aikana hänen oikeutensa kuntoutusrahalain perusteella maksettavaan kuntoutusrahaan on päättynyt. Oikeutta eläkkeeseen ei myöskään ole henkilöllä, jonka kuntoutus jatkuu hänen täyttössään 20 vuotta, ennen kuntoutuksen tai kuntoutusrahan maksamisen päättymistä. Edellä säädetystä poiketen eläke voidaan kuitenkin myöntää henkilölle, jolla ei selvitysten perusteella katsota olevan mahdollisuuksia ammatilliseen kuntoutukseen tai jonka ammatillinen kuntoutus on sairauden

Helsingissä 1 päivänä helmikuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

vuoksi keskeytynyt tai päättynyt tuloksettomana.

77 §

Tässä laissa säädetty etuudet ja niiden määräytymisperusteet sidotaan hintatason muutoksiin siten kuin kansaeläkeindeksistä annetussa laissa (456/2001) säädetään lukuun ottamatta tämän lain 22 §:n 4 momentissa mainittua ansiotuloa ja 30 a §:n 3 momentissa mainittua määrää.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2002.

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 72

Laki**kuntoutusrahalain 5 a §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 1 päivänä helmikuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 27 päivänä maaliskuuta 1991 annetun kuntoutusrahalain (611/1991) 5 a §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 836/1998, seuraavasti:

5 a §

*Ammatillisen kuntoutuksen varmistamiseksi
nuorelle maksettava kuntoutusraha*

Ammatillisen kuntoutumisen varmistamiseksi ja työllistymisen edistämiseksi kuntoutusrahaa maksetaan 7 §:n 3 momentin estämättä 5 §:ssä mainittujen tilanteiden lisäksi myös vajaakuntoiselle 16 vuotta täyttäneelle nuorelle, jonka työkyky- ja ansiomahdollisuudet tai mahdollisuudet valita ammatti ja työ ovat sairauden, vian tai vamman vuoksi olennaisesti heikentyneet ja joka tämän vuoksi tarvitsee tehostettua työkyvyn arviointia ja

kuntoutusta. Lisäksi edellytetään, että nuorelle on laadittu henkilökohtainen opiskelu- ja kuntoutumissuunnitelma. Kuntoutusrahaa maksetaan tämän pykälän nojalla enintään sen kuukauden loppuun, jona henkilö täyttää 20 vuotta. Jos henkilö 20 vuotta täyttäessään on kuntoutuksessa, kuntoutusrahan maksamista jatketaan sen kuukauden loppuun, jona meneillään oleva kuntoutusjakso päättyy.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2002.

Helsingissä 1 päivänä helmikuuta 2002

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 73

Laki**sairausvakuutuslain 15 ja 19 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 1 päivänä helmikuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/1963) 15 §:n 4 momentti ja 19 §:n 6 momentti, sellaisena kuin ne ovat 15 §:n 4 momentti laissa 19/1982 ja 19 §:n 6 momentti laissa 350/1996, seuraavasti:

15 §

Päivärahaa suoritetaan enintään sen kalenterikuukauden loppuun, jonka aikana vakuutettu täyttää 65 vuotta taikka jota seuraavan kuukauden alusta lukien vakuutettu alkaa saada työttömyyseläkettä.

saada päivärahaa siltä ajalta, jolta hänellä on oikeus eläkkeeseen. Vakuutetulla on kuitenkin oikeus päivärahaan, jos vakuutettu tulee työkyvyttömäksi siihen työhön, jota hän eläkkeellä ollessaan välittömästi ennen työkyvyttömyyden alkamista on tehnyt. Päivärahan määrä lasketaan tällöin sanotusta työstä saatujen tulojen perusteella siten kuin 16 ja 17 §:ssä säädetään.

19 §

Vakuutetulla, joka saa työttömyyseläkettä tai jolla on oikeus kansaneläkelain (347/1956) 22 §:n 1 momentin nojalla myönnettyyn työkyvyttömyyseläkkeeseen, ei ole oikeutta

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2002.

Helsingissä 1 päivänä helmikuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONENSosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*